

41. "Hazreti Ali gaybdan haber veren 'Ercuze' adlı bir kitap yazmış, 'Gaybın sırlarını benden sorun.' demiş. Bunlar Hazret Ali'ye atılmış iftiralardır."

Ercûze, Hz. İmam-ı Ali kerremallâhü veche tarafından bahr-ı recez vezni üzere yazılan ve istikbalden haber veren meşhur kasidedir.(1) Allah'ın altı İsm-i Azamı olan **"Ferd, Hayy, Kayyûm, Hakem, Adl, Kuddûs"** isimleri ile yapılan bir duadır

Ehl-i sünnet âlimlerinin bildirdiği gibi, **"Gaybı Allah'tan başka kimse bilmez."** ifadesinin anlamı şudur: Peygamberler dahil, Allah bildirmediği sürece hiç kimse bağımsız olarak gaybe vakıf olamaz. Allah'ın ilmine mahsus olduğu bildirilen beş gaybın varlığını inkâr etmek dinî bir risk taşır. Bununla beraber, Allah'ın bildirmesiyle insanların bazı gabi şeyleri bilebileceklerine dair hem ayet ham hadis hem tarihi vukuatın tasdik ettiği bir gerçektir.

- Elmalılı Hamdi Yazır'a göre,

"O/Allah bütün gaybı bilir. Fakat gaybını kimseye açmaz. Ancak bildirmeyi dilediği bir "resul"/elçi bunun dışındadır."(Cin, 72/26-27)

mealindeki ayette yer alan *"gaybını kimseye açmaz"*dan maksat, Allah (kendi ilminde saklı olan) mutlak gaybını kesin olarak hiç kimseye açmaz, demektir.

"Ne insan, ne cin, ne melek, ne de bir başka varlık mutlak gaybı yakînen bilmez. Böyle olması, (göreceliği olan) izafî gayba dair bazı bilgiler edinilebilmesine aykırı değildir."(2).

Keramet: Allah'ın bazı kullarına yaptığı bir ikramdır.

- Kur'an'da, Belkıs'ın tahtını bir anda getiren kimsenin bu bilgisi (Neml, 27/40) bir nevi keramettir, Allah'ın ikramıdır.

Hz. Meryem'in oğlu İsa'nın daha bebek iken *-annesini büyük bir töhmetten kurtarmak üzere-* konuşması (Meryem, 19/29-33) Hz. Meryem'in bir nevi kerametidir, Allah'ın ona bir ikramıdır.

Keza Hz. Meryem'in mevsimi olmadığı halde *-harikulade bir tarzda-* bazı yiyecekleri, meyveleri yanında hazır bulması da onun bir kerametidir, Allah'ın özel bir ikramıdır.

1. Hz. Ebu Bekir (ra)'in Kerameti:

Hz. Aişe anlatıyor: Babası Ebu Bekir's-Siddîk, bir araziyi kendisine vermeyi

düşünmüş, vefat edeceği zaman ona şunları söylemiştir:

“Kızım! Allah yemin ederek söylüyorum ki, benden sonra senin zengin bir durumda bırakmaktan daha sevimli, benden sonra seni fakir bir halde bırakmaktan daha zor/daha acı bir şey benim için söz konusu değildir. Daha önce sana vereceğimi düşündüğüm ‘yirmi vesk’ civarındaki araziye verseydim, o şimdi senin olurdu. Fakat, o şimdi artık varislerin ortak malıdır. İki erkek iki de kız kardeşin var, artık malınızı Allah’ın kitabına göre taksim edersiniz.” dedi. Ben,

“Esmâ’dan başka kız kardeşim yoktur, öbürü kimdir?” dedim. Bunun üzerine Ebu Bekir;

“Hamile olan eşimin karnında/rahminde olanın kız olduğunu düşünüyorum.” dedi ve gerçekten kız olarak doğdu.”

İmam Sübkî’nin de ifade ettiği gibi, burada iki cihetten bir keramet, gaybdan haber vermek vardır. Birincisi, o hastalığında “artık malının varislerine kaldığını” söylemek suretiyle, içinde bulunduğu hastalıktan kesin olarak öleceğini söylemesi, ikincisi, hamile olan eşinin kız doğuracağını bildirmesi. (3).

2. Hz. Ömer (ra)’in Kerameti:

Hz. Ömer (ra), Sariye adında bir kişiyi Fars bölgesine gönderdiği ordunun başında komutan tayin etti. Ordu, Nihavend’i kuşatma esnasında, her taraftan hücum eden düşman askerleri karşısında az kalsın hezimete uğrayacaktı. Hz. Ömer (ra) Medine’de minbere çıkmış hutbe okuyordu. Birden sesini yükselterek,

“Sariye! Sırtını dağa ver, şunu bil ki, sürüsünü kurda kaptıran büyük bir zulüm etmiş olur.”

diye seslendi. Allah, onun bu sesini Sariye’ye duyurdu ve *“Bu Emiru’l-müminin Ömer’in sesidir”* dedi ve emri doğrultusunda askerlerini dağ tarafına çekti ve zafere ulaştı.”(4).

3. Hz. Osman (ra)’in Kerameti:

Hz. Enes anlatıyor: “Ben Hz. Osman (ra)’ın yanına giderken yolda gözüm bir kadına ilişti ve içimden güzelliğini düşündüm. Yanına vardığımda, Hz. Osman (ra):

‘Bakıyorum biriniz yanıma geliyor, zinanın izleri gözlerinden okunuyor.’ dedi ve ekledi; ‘Göz zinasının harama nazar etmek/bakmak olduğunu bilmez misin? Yemin ederek söylüyorum ki, ya tövbe edeceksin, yahut sana ta’zir cezasını uygulayım.’

Bunun üzerine ben:

“Resulullah’tan sonra da vahiy gelir mi?” dedim. O,

“Hayır! Fakat basiret, burhan/bazı deliller-alametler ve sadık/doğru firaset vardır.” diye cevap verdi.(5)

4. Hz. Ali (ra)’nin Kerameti:

Hz. Ali (ra) tarafından meşhur **“Ercuze”** kasidesinde,

“Dokuz karn sonra (o günün ıstılahında, karn altmış yıldır), Şark kavimleri, Arab üzerine hücum edecek, galeb edip hayvan gibi Arab’ı kesecek. Bunlar, öyle müthiş fitneler, musibetler ki, en karanlık geceden daha ziyade karanlık olacak.”

Ercuze kasidesi, Hz. Ali (ra)’nin Kûfe’de yazdığı anlaşılan, Kur’an hesabına gelecekle ilgili İslam tarihinde vuku bulacak bazı hadiselerle işaret ettiği, özellikle İslam ve Kur’an’ın aleyhine cereyan eden en dehşet verici hadiselerin başında gelen ve en büyük iki İslam devleti olan Abbasi devleti ile Osmanlı devletinin yıkılışına parmak bastığı çok harika bir kasidedir. Bu kasidede özellikle Osmanlı devletinin yıkılışından sonra ortaya çıkan elim hadiselerin başında gelen İslam deccalı olan süfyanın Kur’an ve İslam şeriatının aleyhindeki faaliyetlerine vurgu yapmış ve o asrın müceddidi ve mehdisi olan zata, dinsizliğe karşı mücadelesinde takip etmesi gereken birtakım taktik ve stratejiler göstermiştir.

Bu kasidede Abbasî devletinin başına gelen yıkım felaketine “tarih vererek” işaret ettiği gibi, yine ebced hesabıyla “1348/1928” tarihinde İslam harflerinin kaldırılıp yerine Latin harflerinin konulacağına *-sarahate yakın bir tarzda-* işaret etmiştir.(6).

İşte Hz. Ali (ra) kendisinden sonra yaklaşık beş yüz sene sonra meydana gelen Cengiz-Hülagu fitnesinden bahsettiği gibi, on üç asır sonra meydana gelen Kur’an harflerinin kaldırılacağına dair gaybî haber vermiştir.(7).

Konuyla ilgili Bediüzzaman Hazretleri şunları söylemiştir:

“Bir âlem-i manada, Hz. İmam-ı Ali’nin ilminden sordum; (meal olarak): “Acem harfleri satır haline geldi” demişsin, muradın nedir?” Dedi; “Yani hecevarî, terkipsiz ve vafklarda olduğu gibi rakamvarî, şekilsiz harflerdir ki, Latinî hurufudur ki, Lâ-dinî zamanında taammüm eder.”(8)

Hz. Ali (ra)’nin **“Ercuze/Urcuze”** adında bir kaside yazdığını ispat etmek için onun kaynağını vermek ilmen yeterlidir. İşte kaynağı: *Gümüşhanevî, Mecmatu’l-Ahzab, s. 582-597.*

Hz. Ali (ra), bu kasidesinde, kitabın 589. sayfasındaki aynen şunları söylemiştir:

“Ey benden soru sormak isteyen kişi, istediğini sorabilirsin. Bizim ilmimiz hem mirastır (Veraset-i Nübüvvetten kaynaklanıyor), hem de ledünnidir (Allah tarafından bize ihsan edilmiştir). Dilersen geçmiş asırlardan, dilersen gelecek asırlardan sor... Bu bilgiler bizde -Allah’ın inayetiyle- çok açıktır...”

İmam-ı Ali, bu söylediklerinin doğruluğunu göstermek için de Abbasi devletinin 656 tarihinde yıkılacağına işaret etmiştir... Kitabın 595. sayfasında ise, 1348/1928'de Acem/Latin harflerinin tamim edileceğine, herkesin bunları öğrenmeleri için gece derslerine mecbur edileceğine işaret etmiştir.

İşte bunun ispatı budur. *Acaba bunun Hz. Ali (ra)'ye ait olmadığını söyleyenler neye dayanıyorlar? Yoksa başkaları için olduğunu kabul etmedikleri kerametle mi biliyorlar?*

Dipnotlar:

- (1) bk. Ahmet Gümüşhanevi Hazretleri, Mecmuatu'l-Ahzab, s. 582-597.
- (2) bk. Elmalılı Hamdi YAZIR, Hak Dini, Kur'an Dili, İlgili ayetin tefsiri.
- (3) bk. Gazalî, İhyau'l-Ulûm, III/23; Yusuf Nebhanî, Huccetullahi alal'-âlemîn, s.860.
- (4) bk. age.
- (5) bk. age.
- (6) bk. Şeyh Ahmed Ziyaeddin Gümüşhanevî, Mecmuatü'l-Ahazab, Şazelî cildi, s. 590.
- (7) bk. [Sikke-i Tasdik-i Gaybî. On Sekizinci Lem'a.](#)
- (8) bk. [Sikke-i Tasdik-i Gaybî. Yirmi Sekizinci Lem'a.](#)